

AL DARRER PLE DE LA DIPUTACIÓ ES VAN APROVAR PER UNANIMITAT TRES MOCIONS PRESENTADES PEL PARTIT POPULAR

Fer propostes pensant amb la gent de Lleida

Salvador Puy
Secretari general del PP de Lleida i diputat provincial

En el darrer ple de la Diputació es van aprovar per unanimitat tres mocions presentades pel grup del Partit Popular. Una primera moció instava al Govern de la Generalitat pagar als pagesos el plans de millora pendents dels anys 2012 i 2013, i obrir una nova convocatòria per aquest any 2014. L'impagament dels plans de millora suposa un cop fort per als pagesos, perquè representen el finançament del 40% de la inversió que fa l'agricultor per modernitzar les seves explotacions. Sigui en reg, en xarxes antipèdrea o en noves plantacions. És normal que els pagesos se sentin enganyats amb aquesta situació, sobretot si tenim en compte que el mateix president Mas al 2012, i el conseller d'Agricultura al 2013, (ho poden mirar a l'hemeroteca), van suggerir als afectats per les pedregades acollir-se a aquests plans de millora per pagar les inversions necessàries per instal·lar xarxes antipèdrea.

La segona moció del Partit Popular aprovada en el darrer ple de la Diputació, demanava a la Direcció General de Carreteres que solucionés definitivament el problema dels despreniments de roques a la carretera C-13, en el tram comprès entre

Llavorsí i Rialp, i que han provocat diversos tancaments de la carretera. Aquesta moció recollia la preocupació dels veïns del Pallars Sobirà i del mateix Consell Comarcal.

La tercera moció del PP aprovada per unanimitat demanava a la Generalitat instaurar la tarja de transport T-10 entre Lleida i els municipis de Vielha, La Seu d'Urgell, Sort, El Pont de Suert, Tremp i Solsona, a més de sol·licitar a l'Autoritat Territorial de la Mobilitat que totes les targes T-10 puguin ser dispensades a les seus dels consells comarcals i a la seu central de Lleida de l'ATM, per oferir un millor servei a l'usuari. Aquesta moció la vam presentar perquè des del Partit Popular veiem una clara i flagrant discriminació de la Generalitat vers els habitants del Pirineu. No és que no hagin de tenir targes bonificades per viatjar a Barcelona, cosa que està molt bé, però en aquest tema es demostra una actitud clarament centralista, a la que ens tenen acostumats des de Barcelona.

El grup del Partit Popular de la Diputació va presentar aquestes tres mocions perquè considerem que són propostes que defensen el territori i vetllen pel benestar de la seva gent. Però a pesar de la unanimitat que va haver-hi al ple per aprovar aquestes mocions, altres grups polítics van recriminar al grup del PP d'estar només pendents dels mitjans de comunicació per intentar "caçar" algun tema per fer una moció. És

cert que la majoria de mocions es basen sobre temes que surten als mitjans de comunicació. I és el més normal, perquè el que fan els mitjans és recollir les preocupacions de la gent. Però almenys, gràcies a la manera de treballar que té el grup del Partit Popular de la Diputació, es van tractar al ple temes que preocupen als lleidatans.

També va haver grups polítics que ens van recriminar perquè consideren que el PP només presenta mocions dirigides a la Generalitat. És clar, perquè és l'administració que té competències tan importants com

agricultura, sanitat, educació, en la majoria de carreteres o el transport. Però aquests grups que ens critiquen van presentar en el darrer ple mocions com la de l'avortament o la de la reforma del sector elèctric, que afecta a les plantes de cogeneració de tractament de purins, i que recrimina l'actuació del Ministeri d'Indústria. Podria dir que si a nosaltres ens acusen de presentar només mocions que estan dirigides a la Generalitat, també podria criticar que els altres grups només fan mocions dirigides al Govern de l'Estat. Però no ho faré, perquè jo sí se reconèixer que totes dues mocions són legítimes, encara que amb la de l'avortament no hi vam estar gens d'acord.

Però pel que fa a la moció sobre les plantes de purins, el grup del Partit Popular va demostrar estar al costat dels ramaders. I va votar a favor de demanar al Ministeri d'Indústria una moratòria en l'aplicació d'aquesta Ordre Ministerial.

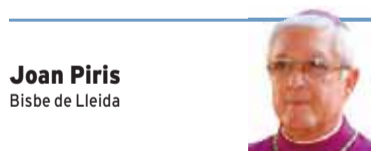
L'altra moció, d'ERC, i recolzada per CiU i PSC, estava dirigida, com no podia ser d'una altra manera, al Govern d'Espanya. Era en contra de la reforma de l'administració local que, segons aquests grups, pretén retallar poder als ajuntaments. Argumenten que els municipis perdran competències en matèria d'educació, de sanitat, de serveis socials. Però ningú diu que aquestes competències són de les comunitats autònomes, i no dels ajuntaments. I és la Generalitat qui ha de vetllar, en pri-

mera instància, per l'educació, per la sanitat i pels serveis socials. Precisament, la deixadesa de la Generalitat en els darrers anys ha fet que la majoria d'ajuntaments estiguin ara amb uns nivells d'endeutament preocupants, per voler seguir oferint, com ha de ser, uns serveis que, malauradament va deixar d'oferir la Generalitat. I no per falta de diners, si no per no voler prioritzar els seus recursos. Culpen al Govern de l'Estat de tot, quan ha sigut aquesta administració la que ha impulsat un pla de pagament a proveïdors, que ha permès pagar molts dels deutes que tenien els ajuntaments amb les empreses.

Si la Generalitat hagués fet els deures i no s'hagués gastat els diners amb ambaixades, amb polítiques identitàries i amb subvencions estratofèriques, que moltes d'elles només serveixen per guanyar amics i tapar boques, ara no estarien cantant "l'Espanya ens roba". Ja ha sabut la Generalitat desviar l'atenció i enganyar a la gent ja. Tenint-nos a tots distrets venent-nos una independència inviable de Catalunya i marejar la perdiu amb una consulta que al final no es farà. Si la Generalitat segueix anant per aquest camí, ni es pagaran els plans de millora pendents als pagesos i ni haurà ajudes de transport pels habitants del Pirineu, malgrat s'hagi reclamat per unanimitat des de la Diputació de Lleida, gràcies a les mocions del Partit Popular.

GLOSSA DOMINICAL

Anem a trobar-nos amb Pere

Joan Piris
Bisbe de Lleida

A més d'algunes trobades amb el Papa que els bisbes tenim ocasió de viure per diferents motius, n'hi ha una de més oficial i sistemàtica que hem d'acomplir periòdicament amb aquell que ha rebut del Senyor l'encàrrec i la capacitat de confirmar als seus germans (Lc 22,32). Oficialment es diu "Visita ad limina apostolorum" (al llindar dels apòstols) i en ella presentem la situació de les nostres Esglésies diocesanes, mantenint un valuós intercanvi sobre la preocupació per la vitalitat de l'Església, els reptes i dificultats, les inquietuds i esperances de la nostra acció pastoral. És una bona manera d'enfortir els vincles estretíssims que ens uneixen amb la Seu Apostòlica.

El bisbe de Roma, successor de l'apòstol Pere, és el Pastor universal, principi i fonament visible de la comunió i de la unitat de l'Església

Aquests primers dies de març gaudiré una vegada més de la proximitat del Successor de l'apòstol Pere, en la visita que periòdicament tots els bisbes hem de fer al bisbe de Roma

i el Papa Francesc ho està complint d'una manera admirable, exercint la caritat pastoral i guiant el Poble de Déu.

De fet, molts ho estan valorant, inclosos no creients, i aprecien l'autoritat moral i el servei impagable que el Papa presta al món defensant els drets humans, la dignitat de la persona i la causa de la pau.

Moltes coses han canviat en l'àmbit social, econòmic i també religiós, donant pas a maneres de pensar i viure que ens afecten a tots i que a tots ens interessa il·luminar evangèlicament.

Els bisbes, atenant als problemes i expectatives de les nostres comunitats davant aquestes noves situacions, ens sentim interpel·lats a procurar acompanyar els germans amb iniciatives pastorals adients.

En aquest sentit, cal ajudar-nos els uns als altres a encetar i, en aquesta tasca, comptem de manera especial amb la guia del Papa, Cap del Col·legi apostòlic.

El Concili Vaticà II (1962-65) ens va dir de moltes maneres que viure la fe en les promeses de Déu i viure la caritat ens porta a comprometre-

tre'ns en la construcció de un món digne de l'home (GS 34,38-40,43). Y, després, el Concili Provincial Tarraconense (1995) demanava revitalitzar la comunitat cristiana en la perspectiva de la missió ajudant a refer l'experiència de Déu.

En fidelitat a aquests plantejaments, la nostra Diòcesi ha volgut anar traduint-los pastoralment amb iniciatives dirigides a: la revitalització de les comunitats cristianes prioritzant la comunió eclesial (entre tots) i establint ponts de diàleg amb la societat (per al bé de tothom); prestant una particular atenció a la religiositat popular i oferint possibilitats de formació als batejats i als agents de pastoral amb especial profunditat (IREL).

Tot això i més ho presentaré al Papa Francesc en nom i representació vostra aquests primers dies del mes de març, gaudint una vegada més de la proximitat del Successor de Pere, sentint-nos confirmats en la fe, enfortits en la comunió eclesial, impulsats a un nou i més vigorós compromís apostòlic, i cridats a revifar les nostres arrels cristianes.